

UOB ART AROUND

the art &
life journal

ISSUE 08 | JANUARY 2021

EDITOR NOTE

Making Art in Transition

เพราะ “การเปลี่ยนแปลง” ดำรงอยู่เป็นปกติของโลกมาโดยตลอด และเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงแล้ว ทุกอย่างย่อมไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ในช่วงปีที่ผ่านมาเราทุกคนต่างใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางสภาวะความปกติใหม่ที่เรียกว่า New Normal และสภาวะเช่นนี้ก็ยังคงดำเนินอยู่จนถึงการเริ่มต้นปีใหม่ 2564 “โลกศิลปะ” ก็เช่นกัน ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการต้องปรับตัวให้เข้ากับความเสี่ยงเปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะยังคงคุณค่าและหน้าที่ของงานศิลปะเอาไว้ ทั้งหน้าที่สื่อสาร จรรโลงจิตใจ และเป็นสื่อกลางที่เชื่อมโยงผู้คนเข้าหากัน ในเวลาที่ต้องรักษาระยะห่างทางสังคม

ธนาคารยูโอบี ประเทศไทย ยังคงมุ่งมั่นและปรารถนาที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างสรรคงานศิลปะ พร้อมผลักดันศิลปินไทยที่เต็มไปด้วยแรงบันดาลใจให้ได้ทำตามความฝัน เพื่ก้าวไปสู่เวทีระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง พร้อมแสดงให้เห็นผ่านหลักฐานเชิงประจักษ์แล้วว่า งานศิลปะนั้นไม่จำเป็นต้องอยู่แค่บนผืนผ้าใบหรือจัดแสดงแค่ในแกลเลอรี แต่ศิลปินรุ่นใหม่หลายคนยังสามารถปลดปล่อยพรสวรรค์และศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ ให้เป็นเสมือน “ดิจิทัลแกลเลอรี” ส่วนตัว เพื่อโอกาสในการก้าวไกลแบบไร้พรมแดน

คอลัมน์ UOB & ART พาไปพบกับกิจกรรม “My Art. My World. My Digital Gallery.” เวิร์กช็อปออนไลน์ที่ปลุกวงการศิลปะไทยในยุค New Normal และเปิดโอกาสใหม่ๆ ให้ศิลปินไทยได้เชื่อมโลกศิลปะสู่โลกดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับศิลปินก้าวสู่โลกดิจิทัลด้วยความมั่นใจ

คอลัมน์ The Gallery ติดตามโครงการแห่งปีที่ก้าวไปกับทุกความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกอย่าง “การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 11” เวทีแห่งโอกาสในการประกวดงานศิลปะหนึ่งเดียวในประเทศไทย ที่ในปีนี้ได้กำหนดหัวข้อการประกวด “ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Solidarity)” เพื่อสะท้อนความสามัคคีและการร่วมแรงร่วมใจกันของทุกฝ่ายเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทาย พร้อมปรับเปลี่ยนวิธีการส่งผลงานให้เข้ากับยุคดิจิทัลและวิถี New Normal ท่ามกลางสถานการณ์ที่ไม่ปกติ โดยเปิดให้ศิลปินสามารถส่งผลงานผ่านระบบออนไลน์ หรือ E-Submission ซึ่งช่วยลดทั้งระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตลอดจนช่วยลดความเสี่ยงการรวมตัวของกลุ่มคนจำนวนมากที่อาจเสี่ยงต่อการแพร่ระบาด นับได้ว่าเป็นประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งที่บันทึกความตั้งใจในการเดินทางสนับสนุนเหล่าศิลปินคนต่อๆ ไปอย่างไม่หยุดยั้งของธนาคาร

คอลัมน์ What's On พาไปชมตัวอย่างผลงานดิจิทัลอาร์ตสุดสร้างสรรค์ของหลากหลายศิลปินทั้งในระดับประเทศและระดับโลก แต่ละคนต่างนำเสนอวิธีการคิดสร้างสรรค์ผลงานไปจนถึงเทคนิคการคัดเลือกช่องทางในการนำเสนอแนวคิดและสื่อสารกับผู้ชมยุคใหม่ด้วยแพลตฟอร์มล้ำสมัย อันเป็นแนวทางใหม่ที่โลกศิลปะกำลังหมุนไปในโลกวันนี้

และพบกับคอลัมน์อื่นๆ อีกมากมาย ที่ไม่ได้เพียงช่วยอัปเดตแวดวงศิลปะในบริบทที่เป็นสากลเท่านั้น แต่ยังทำให้ได้ตระหนักถึงศักยภาพอันยิ่งใหญ่ของศิลปะ ที่ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปด้วยเนื้อหาและบริบทแวดล้อมมากเพียงใด แต่คุณค่าที่แท้จริงของศิลปะนั้น จะยังคงทำงานกับกลุ่มผู้ที่มีใจรักศิลปะได้อย่างดีเยี่ยมเช่นเดิม

COVER

บุปผาโรยราในวสันต์

โดย แดง บัวแสน

04 Art in 360°

06 UOB and Art

10 Cover Story

14 The Art Scene

16 The Gallery

18 Voyage

20 What's On

22 The Calendar

ผู้จัดทำ:

ฝ่ายบริหารสื่อสารและภาพลักษณ์องค์กร
ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

ติดต่อ:

ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่
เลขที่ 191 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0 2343 4964
poy@uob.co.th
www.UOB.co.th/UOBandArt

“

ศิลปะให้ชีวิต เป็นการทำงานที่หล่อเลี้ยงร่างกาย รวมถึงจิตใจ ให้ได้เห็นคุณค่าในตัวเองจาก ผลงานงานที่สะท้อนกลับมาจากผู้ชม ”

เจ้าหญิงนิทรา

โดย แดง บัวแสน

Top Art Movements around the World

อิทธิพลของอาร์ตมูฟเมนต์ระดับโลก

การเกิดขึ้นของสิ่งต่างๆ ทั้งสิ่งของเครื่องใช้และสถาปัตยกรรม รวมไปถึงสไตล์การออกแบบ และงานศิลปะที่เราเห็นจนชินตาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ล้วนได้รับอิทธิพลด้านความคิดสร้างสรรค์จาก Art Movement หรือขบวนการเคลื่อนไหวทางศิลปะ หรือรูปแบบในงานศิลปะซึ่งมีความหมายเชิงปรัชญา ที่สะท้อนแนวความคิดและการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันในแต่ละยุค การทำความเข้าใจกับ Art Movement จึงช่วยให้เข้าถึงและเข้าใจงานศิลปะได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น พร้อมกับทำความเข้าใจศิลปินเอกในแต่ละ Movement ที่น่าสนใจ ทั้งในระดับโลกและศิลปินชาวเอเชีย

ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ | Impressionism

ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) หรือลัทธิประทับใจ เป็น Art Movement ในศตวรรษที่ 19 ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของศิลปินในกรุงปารีสที่นำเสนอศิลปะแนวใหม่ซึ่งให้ความสำคัญกับการใช้สีสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการให้รายละเอียดที่เหมือนจริงตามแบบฉบับของการภาพวาดเหมือน ประกอบกับศิลปะแบบเก่าเริ่มกลายเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย ภาพวาดเหมือนจริงจึงถูกลดความนิยมลงไป ลักษณะภาพวาดแบบอิมเพรสชันนิสม์ มักเป็นการใช้พู่กันตัวด้อยอย่างมีน้ำหนัก นิยมใช้สีสว่าง เพื่อให้ได้ภาพที่มีความเป็นธรรมชาติและมีชีวิตชีวา ให้ความสำคัญกับมุมมองแบบกว้างมากกว่าการลงรายละเอียดเนื้อหาของภาพโดยมากจะเป็นเรื่องธรรมดาๆ ที่ถูกสะท้อนด้วยมุมมองที่พิเศษ และเกิดการต่อยอดและพัฒนาแนวทางในการใช้สี รูปร่าง และลายเส้น จนเกิดเป็นศิลปะโพสต์อิมเพรสชันนิสม์ (Post-Impressionism) หรือลัทธิประทับใจยุคหลังในเวลาต่อมา โดยศิลปินที่เป็นเสมือนตัวแทนของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ก็คือ โกลด์ มอแน (Claude Monet) โดยแนวคิดดังกล่าวยังได้ส่งอิทธิพลมายัง อานิตา ยัน วอง (Anita Yan Wong)

Moving Air โดย Anita Yan Wong

ศิลปินสาวชาวจีนที่สร้างสรรค์ภาพเขียนโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากศิลปะอิมเพรสชันนิสม์แบบตะวันตกอย่างมอแน ผสมผสานกับศิลปะตะวันออกของการวาดลวดลายแบบฟู่กันจีน

ศิลปะคิวบิสม์ | Cubism

ศิลปะคิวบิสม์ (Cubism) หรือกระแสศิลปะแบบใหม่ที่เกิดขึ้นระหว่างปี 1907-1914 เริ่มต้นจากกลุ่มศิลปินที่ได้รับอิทธิพลทางศิลปะที่แปลกใหม่ซึ่งหลั่งไหลเข้าสู่วัฒนธรรมตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลของภาพพิมพ์

Community โดย Vicente Silva Manansala

และศิลปะวัตถุจากญี่ปุ่น ศิลปะอนารยชนและวัฒนธรรมจากแอฟริกา และหมู่เกาะโอเชียเนีย ลักษณะงานแบบคิวบิสม์ เป็นศิลปะที่มีโครงสร้างต่างไปจากศิลปะแบบเก่าโดยสิ้นเชิงและยากต่อการให้คำจำกัดความ ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อเท็จจริงของวัตถุที่ถูกสร้างขึ้นจากมุมมองต่างๆ มากมาย เน้นความแบนของพื้นที่ว่างและรูปทรงที่ลึบสนยุ่งเหยิง ทำให้เกิดความคลุมเครือในพื้นที่ สร้างทัศนียภาพแบบใหม่ไม่มีมุมมองตายตัว ศิลปินที่บุกเบิกแนวทางนี้ก็คือจิตรกรชาวสเปนชื่อดังอย่าง พาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso) ที่เน้นการสร้างงานด้วยรูปทรงเรขาคณิตนานาชนิด และการใช้เทคนิคคลอสีเพื่อทำให้เกิดภาพจากการเชื่อมโยงทางความคิดและสายตา ขณะที่ศิลปินในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่าง วิเซนเต ซิลวา มานานซาลา (Vicente Silva Manansala) ที่ถือได้ว่าเป็นจิตรกรแนวคิวบิสม์คนแรกของฟิลิปปินส์ ก็ได้รับอิทธิพลจากคิวบิสม์โดยนำแนวคิดด้านศิลปะตะวันตกมาผสมผสานกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวฟิลิปปินส์ที่เป็นต้นกำเนิดของตัวเอง

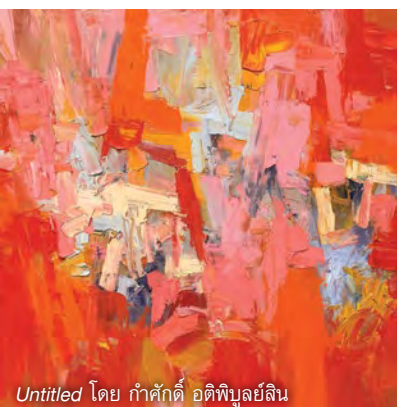
เดินทางสู่โลก โดย ประทีป ฅชนบัว

ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ | Surrealism

ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) หรือลัทธิเหนือจริง เป็น Art Movement ที่เน้นการถ่ายทอดภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ไปจนถึงความแปลกแยกโดดเดี่ยว โดยเริ่มขึ้นในตอนต้นของศตวรรษที่ 20 ในฝรั่งเศส ศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์มีความเชื่อว่าความรู้สึกของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ หากรู้สึกอย่างไร จงแสดงออกทันที อย่าลืมนึกไว้ จึงนับเป็น Art Movement ที่มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ที่เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึกซึ่งหลบอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์จะมีลักษณะในการแสดงออกทางศิลปะสองด้าน คือ ด้านเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศิลปินหรือบุคคลอื่น และด้านรูปทรงและวิธีการลงสี โดยนิยมใช้สีที่มีความเข้มหรือการใช้วัสดุอันผสมเข้าไปในสี เช่น ทราบายกับสีน้ำมัน กระดาษสลับกับสีน้ำมัน ศิลปินที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักมากที่สุดก็คือ ซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali) ศิลปินชาวสเปน ที่มีผลงานแนวเหนือจริงทั้งในวงการศิลปะ ทัศนศิลป์ การแสดง และการออกแบบ ในประเทศไทย ประทีป ฅชนบัว ถือเป็นศิลปินเซอร์เรียลลิสม์อันดับหนึ่งที่มีผลงานแนวเหนือจริงจัดแสดงทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม รวมถึงยังเป็นวิทยากรให้ความรู้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ ตลอดจนงานสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินรุ่นหลังที่สนใจแนวทางศิลปะแบบเหนือจริงอย่างต่อเนื่อง

ศิลปะแอ็บสแตรกต์ เอกซ์เพรสชันนิสม์ | Abstract Expressionism

ศิลปะแอ็บสแตรกต์ เอกซ์เพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) หรือศิลปะแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เป็นกระแสความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่เริ่มขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สองในสหรัฐอเมริกา

Untitled โดย กัทซึกิ ออิตาบุลย์ลิน

ที่ทรงอิทธิพลต่อแนวทางศิลปะไปทั่วโลก โดยมีจุดเริ่มต้นในทศวรรษที่ 1940-1950 ณ กรุงนิวยอร์ก ศิลปินแอ็บสแตรกต์ เอกซ์เพรสชันนิสม์ ที่ได้รับการยอมรับในฐานะผู้บุกเบิกงานศิลปะประเภทนี้ก็คือ วิลเลียม เดอ กอนิง (Willem de Kooning) ศิลปินชาวอเมริกันเชื้อสายดัตช์ ส่วนในเอเชีย กัทซึกิ ออิตาบุลย์ลิน ศิลปินไทยที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในผู้ที่

ขับเคลื่อนการสร้างสรรค์ศิลปะแนวร่วมสมัยของไทย ด้วยการนำวัสดุกันจัดจ้าน และรูปทรงที่ตัดทอน ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เปี่ยมด้วยพลังและความรู้สึก

ศิลปะแนวป๊อปอาร์ต | Pop Art

ศิลปะแนวป๊อปอาร์ต (Pop Art) หรือศิลปะที่เป็นที่นิยม การเคลื่อนไหวของป๊อปอาร์ตในอเมริกาและอังกฤษเกิดขึ้นในช่วงปี 1950-1960 โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากแนวความคิดของสังคมนิยม

Baby Hippo โดย Howie Kim

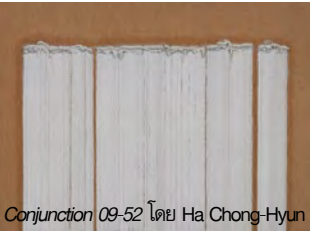
นิยมที่ถูกนำมาสร้างเป็นงานศิลปะ ป๊อปอาร์ตจึงเป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน มักหยิบเอาสิ่งที่คนพบเห็นมาจำลองหรือดัดแปลงขึ้นใหม่ ด้วยรูปแบบที่แปลกตา เพื่อเพิ่มรรถรสในการรับรู้และตีความของผู้ชม แอนดี วอร์ฮอล (Andy Warhol) คือศิลปินชาวอเมริกันที่เป็นตัวแทนของศิลปินแห่งยุค และได้รับการขนานนามว่าเป็น 'เจ้าพ่อป๊อปอาร์ต' สำหรับในเอเชีย โฮวี คิม (Howie Kim) ศิลปินชาวสิงคโปร์รุ่นใหม่ที่มีผลงานเป็นที่รู้จัก ผลงานของเขามักผสมผสานภาพใบหน้าของบุคคลที่ดูเหมือนจริงอยู่ท่ามกลางแบ็กกราวด์ที่ล้ำจินตนาการ ด้วยการนำสีพาสเทลสดใสแต่แฝงด้วยนัยยะที่สะท้อนสังคม

ศิลปะแบบมินิมัลลิสม์ | Minimalism

ศิลปะแบบมินิมัลลิสม์ (Minimalism) ที่ว่าด้วยเรื่องของ "ความน้อย" เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1960 และเป็นแนวศิลปะกระแสหลักที่ครอบคลุมวงการศิลปะในอเมริกามาจนถึงช่วงปลายทศวรรษลักษณะสำคัญของศิลปะแนวมินิมัลลิสม์จะมุ่งลดทอนรายละเอียดใช้รูปทรงซ้ำๆ เปิดให้ธรรมชาติ

Conjunction 04-13 โดย Ha Chong-Hyun

Conjunction 09-52 โดย Ha Chong-Hyun

ของวัสดุที่เรียบง่ายและพบได้ในชีวิตประจำวันอย่างเหล็ก อะลูมิเนียมปูน ฯลฯ ได้ทำงานมากที่สุด โดยมีอารมณ์ของศิลปินเจือปนน้อยที่สุดในประเทศตะวันออกอย่างเกาหลีและญี่ปุ่นก็มีศิลปินที่สนใจงานแนวนี้ อาทิ ฮา ชอง ฮยอน (Ha Chong-Hyun) ศิลปินชาวเกาหลีที่โดดเด่นในการเลือกใช้วัสดุซึ่งสามารถถ่ายทอดศิลปะแนวมินิมัลลิสม์ได้ดี เช่น กระสอบข้าวสาร พลาสติก และลวดหนาม จนมีผู้ยกย่องว่าผลงานของเขาเป็นเสมือนเครื่องมือในการทำสมาธิ ●

Image Courtesy of the Artist, wikiart.org

My Art. My World. My Digital Gallery.

เพราะงานศิลปะไม่จำเป็นต้องอยู่แค่บนพื้นผ้าใบหรือจัดแสดงแค่ในแกลเลอรี ศิลปินรุ่นใหม่หลายคนยังสามารถปลดปล่อยพรสวรรค์และศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ ให้เป็นเสมือน “ดิจิทัลแกลเลอรี” ส่วนตัว เพื่อโอกาสในการก้าวไกลแบบไร้พรมแดน

ธนาคารยูโอบี ประเทศไทย จึงได้ริเริ่มโครงการ UOB Art in Action และกิจกรรม “My Art. My World. My Digital Gallery. เปิดสู่โลกกว้างกับดิจิทัลแกลเลอรีของตัวเอง” ในรูปแบบเว็กรีสชอปออนไลน์ที่ปลุกวงการศิลปะไทยในยุค New Normal และเปิดโอกาสใหม่ๆ ให้ศิลปินไทยได้เชื่อมโลกศิลปะสู่โลกดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับศิลปินก้าวสู่โลกดิจิทัลด้วยความมั่นใจ โดยมี 4 ศิลปินระดับนานาชาติ และภัณฑารักษ์ที่มีชื่อเสียง พร้อมนักการตลาดมืออาชีพที่มาร่วมเผยแพร่เคล็ดลับความสำเร็จ แร่ความรู้ ประสบการณ์ และเส้นทาง สำหรับศิลปินที่ต้องการเริ่มต้นสร้างพื้นที่แสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล

ปัทมา เตษเมธากุล - ยูโอบี โอกาสของศิลปินบนโลก Social Media

ศิลปินและนักออกแบบชื่อดังที่มีโอกาสได้ร่วมงานกับไฮเอนด์แบรนด์ระดับโลกจากการโพสต์ผลงานผ่าน Instagram อย่าง ยูน - ปัทมา เตษเมธากุล กล่าวว่า “การมี Social Media ก็เหมือนกับการมี Digital Gallery ของตัวเอง”

สแกนเพื่อชมศิลป์

ด้วยความสนใจในการวาดรูปมาตั้งแต่เด็ก และค้นพบตัวเองว่าสิ่งที่ทำให้ชีวิตเดินหน้าต่อไปได้อย่างมีความสุขก็คือ “ศิลปะและการวาดรูป” ยูนจึงได้หันมาฝึกฝนการวาดรูปอย่างจริงจังกระทั่งในที่สุด ศิลปะก็พาเธอไปพบกับจุดเปลี่ยนที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือการได้มีโอกาสร่วมงานกับแบรนด์ไฮเอนด์ของต่างประเทศ โดยที่ทางแบรนด์มาเจอผลงานของเธอผ่าน Instagram

ยูนกล่าวว่า ถ้าไม่มี Instagram คงเป็นเรื่องยากมากที่จะทำให้คนอื่นๆ ได้มาเห็นผลงานที่เธอวาดขึ้น การมี Social Media จึงเป็นเหมือนกับการที่ทุกคนมีแกลเลอรีเป็นของตัวเองได้ และเป็นพื้นที่ให้คนได้รู้จักมากขึ้นทั่วทั้งโลก Social Media จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญและเป็นประโยชน์กับงานศิลปะที่ทำ เพราะจะช่วยสื่อสารงานไปได้กว้างไกลมากขึ้น

เธอยังได้แนะนำเคล็ดลับการสร้างงานศิลปะในยุคที่โลกหมุนเร็วไว้ด้วยว่า

การเปลี่ยนแปลงผลงานตามเทรนด์ไม่ใช่สิ่งผิด เพราะศิลปินต้องตามให้ทันโลก เพียงแต่ต้องมีเป้าหมายชัดเจน รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร โดยเฉพาะศิลปินรุ่นใหม่ๆ ที่สามารถใช้เครื่องมือในการถ่ายทอดผลงานของตนเองผ่าน Social Media ได้หลายรูปแบบ พร้อมสนับสนุนให้ทุกคนมุ่งมั่นสร้างผลงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อว่าวันหนึ่งสิ่งเหล่านั้นจะเป็นเสมือนผลงานให้คนอื่นได้เห็นการเติบโตและพัฒนาการ ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างแน่นอน

ปกรณ์ กล่อมเกลี้ยง - กก สร้างเอกลักษณ์ด้วย Content ที่สะท้อนตัวตน

ภัณฑารักษ์ชื่อดังผู้ใช้พื้นที่ Facebook บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผลงานของศิลปินชั้นครูเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กรุ่นใหม่ และแนะนำศิลปินรุ่นใหม่ให้เป็นที่รู้จัก จนกลายเป็นชุมชนขนาดย่อมที่รวมคนรักศิลปะมาพูดคุยกัน

สแกนเพื่อชมศิลป์

แกะบอกเล่าให้ฟังว่า คิวเรเตอร์เป็นตำแหน่งที่สำคัญที่สุดของการจัดนิทรรศการ เพราะเป็นคนคิด คนคัดเลือกศิลปินที่จะร่วมแสดง และยังต้องเขียนบทความลงสูจิบัตรในวันเปิดนิทรรศการเพื่อบอกเล่าเรื่องราวแนวคิดของนิทรรศการให้ผู้ชมงานทราบด้วย ถึงอย่างนั้นการสื่อสารของคิวเรเตอร์ก็อาจจะยังอยู่ในวงจำกัด เฉพาะผู้ที่สนใจในนิทรรศการต่างๆ เท่านั้น

“ทันทีที่เรามีโลกโซเชี่ยล เราก็สามารถแสดงออกผ่านโลกโซเชี่ยลไปในมุกกว้างได้ มีคนรับรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับเราสามารถสื่อสารกับผู้คนภายนอกได้” แกะกล่าวถึงเครื่องมือที่มาช่วยให้การทำงานของเขานั้นสะดวกสบายและสื่อสารได้สูคนในวงกว้างมากขึ้น

ด้วยความที่เป็นคนชอบบันทึกเรื่องราวต่างๆ เป็นทุนเดิม การโพสต์ลง Facebook จึงเป็นอีกหนึ่งวิธีในการแชร์ความรู้ทางศิลปะที่เขาสนใจไปสู่คนอื่น ๆ “ผมมีคลังศิลปะจำนวนมหาศาล ศิลปินที่คนไม่รู้จักก็มีเยอะมาก ผมเลยเอาผลงานของพวกเขามาโพสต์ให้คนรู้จัก การที่เราโพสต์งานของใครก็เหมือนกับการยอมรับตัวศิลปินคนนั้นด้วย พอเขาเป็นที่รู้จักก็เริ่มมีนักสะสมติดต่อไปขอซื้องานของศิลปินคนนั้นก็มีการขายรูปผ่านโซเชี่ยลคือปรากฏการณ์ใหม่ที่เขาย่างการแกลเลอรีมากกว่า ต่อไปทุกคนไม่ต้องแสดงผลงานที่แกลเลอรีก็ได้ แต่ทุกคนขายผลงานได้เองผ่านโลกโซเชี่ยล และนี่คืออิทธิพลของโลกโซเชี่ยลที่มันเกิดขึ้นจริงแบบที่เราไม่ทันคิดว่าจะไปได้ไกลขนาดนั้น”

ลำพู กับเสนาะ เลือกลงช่องทางสื่อสารที่เหมาะสมกับเป้าหมาย

ศิลปินชื่อดังผู้สร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัยมากมายคนนี้ คือหนึ่งในศิลปินรุ่นใหม่ที่ใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสารกับคนที่รักและชื่นชอบผลงานของเธอ ทั้งใช้สื่อสารเชิญชวนคนไปชมผลงานจริงที่แกลเลอรี และใช้เสมือนเป็นหน้าร้านให้นักสะสมจากทุกมุมโลกติดตามชมผลงานหรือขอซื้อภาพแบบออนไลน์ได้เลย

สแกนเพื่อชมศิลป์

ลำพูเล่าว่า งานของเธอมักนำเสนอเรื่องราววิถีชีวิตชาวบ้าน ชนบท หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เป็นการเสียดสีประชดประชัน ผ่านภาพการ์ตูนล้อหัวโตที่ดูตลกขบขันและสนุกสนาน ซึ่งเธอค้นพบว่า งานที่สื่อสารกับคนดูได้จะทำให้เธอสามารถอยู่ในฐานะอาชีพศิลปิน ดังนั้นนอกจากการสร้างงานที่สื่อสารและจุดประกายความคิดให้กับผู้ชมแล้ว เธอยังเชื่อว่าการนำ Social Media มาช่วยโปรโมตงาน ยังทำให้คนจำนวนมากสามารถติดตามผลงานได้ผ่านช่องทางออนไลน์ โดยที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาแกลเลอรีหรือพิพิธภัณฑ์เท่านั้น “โลกโซเชี่ยลทำให้คนรู้จักเรามากกว่าการมีหน้าร้านที่ไหนสักแห่งบนโลกใบนี้เสียอีก”

เพราะไม่เพียงโลกโซเชี่ยลจะเป็นช่องทางที่ช่วยให้เธอขายผลงานได้มากขึ้น และช่วยขยายตลาดของผู้ที่ชื่นชอบงานในสไตล์ของเธอให้กว้างมากขึ้นแล้ว การที่งานของเธอถูกโพสต์ไปตามช่องทางออนไลน์ ยังทำให้คนจำนวนมากได้เห็นผลงานและที่สำคัญยังกลายเป็นช่องทางที่เธอใช้เพื่อพูดคุยสื่อสารกับแฟน ๆ ให้ได้มาชมผลงานจริงๆ ของเธอที่แกลเลอรี นับเป็นการเชื่อมต่อโลกเสมือนให้เข้ากับโลกจริงได้อย่างสมบูรณ์แบบ

สแกนเพื่อชมศิลป์

กวิตักดี ศรีทองดี - โลเล เข้าถึงกลุ่มผู้ชมที่ชอบด้วย Hashtag ที่ใช่

ศิลปินชื่อดังผู้ใช้ผลงานแนว Figurative ถ่ายทอดเนื้อหาที่สะสมจากสิ่งรอบตัวเพื่อสื่อสารกับผู้ชมที่ชื่นชอบในผลงานของเขา ผู้นี้ คือหนึ่งในศิลปินที่เชื่อมโยงกับคนที่รักในสิ่งเดียวกันผ่านสื่อ Social Media ทั้งการโพสต์ผลงานของตัวเอง และการเสพผลงานของคนอื่น จนวันหนึ่งเขาก็ได้ค้นพบพลังของ Hashtag ที่ช่วยให้สามารถจัดการหมวดหมู่ผลงานได้ง่าย และยังอำนวยความสะดวกให้ผู้ชมเลือกดูผลงานที่หลากหลายของเขาได้ตามความชอบอีกด้วย

ด้วยระยะเวลาการทำงานที่ยาวนานของโลเล ทำให้เขาสร้างสรรค์ผลงานไว้มากมาย โดยส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาซึ่งมาจากสิ่งที่เขาสะสมเอาไว้จากประสบการณ์ต่างๆ ทั้งการอ่านหนังสือ เล่นโซเชียล ดูภาพยนตร์ และการได้พบปะกับผู้คน ดังนั้นสไตล์การทำงานของโลเลจึงไม่ได้เน้นไปที่การสร้างเอกลักษณ์หรือยึดติดกับสไตล์ แต่เป็นการลงมือทำงานที่ชอบไปเรื่อยๆ จนค้นพบเส้นทางของตนเอง การท่องเที่ยวในโลกออนไลน์นี่เองที่ทำให้โลเลได้เห็นงานของศิลปินคนอื่นๆ และได้เริ่มนำผลงานของตนเองโพสต์ลงไปยังจะมีผู้ติดตามมากขึ้น “พอเราโพสต์รูปไปแล้วปรากฏว่ากลับมาหางานตัวเองยาก ก็เลยต้องตั้ง Hashtag ขึ้นมา เพื่อให้เจอรูปผลงานได้ง่ายขึ้น นอกจากตัวเราจะปล่อยงานบนโลกโซเชียลแล้ว เราเองยังได้เสพงานบนโลกโซเชียลด้วยเหมือนกัน” โลเลอธิบายถึงข้อดีของโซเชียลมีเดีย ที่แม้วันนี้เขาจะย้ายมาอยู่ต่างจังหวัดแล้ว แต่ก็ไม่รู้สึกรู้ว่าโดนตัดขาด และยังทำให้เขาพยายามสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพมากขึ้น เพราะโลกออนไลน์จะเป็นหลักฐานที่ทำให้เห็นพัฒนาการของผลงาน และเสียงตอบรับในโลกปัจจุบันได้ดีที่สุด

สแกนเพื่อชมคลิป

พิเชฐ ฐิจวารัตน์ - ตึกที่ฉาว พลังของ Collaboration กับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

เมื่อความโดดเด่นของสีสันอันจัดจ้านในงานสไตล์ Pop Arts ได้ข้ามโลกผ่านสื่อออนไลน์ไปเข้าตาคนตยสารชื่อดังของอเมริกา เมื่อหลายปีก่อน โอกาสในการทำงานกับแบรนด์ดังระดับโลกของตึกที่ฉาว - พิชเชฐ ฐิจวารัตน์ ก็ทยอยเข้ามาไม่ขาดสาย และยังทำให้เกิดการสร้างสรรคผลงานรูปแบบใหม่ๆ ที่ทำให้ตัวตนในผลงานของเขายิ่งเด่นชัดขึ้นเรื่อยๆ

“โลกออนไลน์เปิดโอกาสให้ผมได้ทำงานสนุกๆ กับแบรนด์ดังระดับโลกมากมาย” ตึกที่ฉาวกล่าวถึงประโยชน์ที่เขาได้รับจากเครื่องมือของโลกวันนี้ “ตอนที่เราเริ่มเล่นอินเทอร์เน็ต มันจะมีพวก Hi5, MySpace

ให้เราโพสต์ภาพ โชว์ผลงาน เราก็ลองปรากฏว่ามีอีเมลจากนิตยสารของอเมริกาติดต่อเข้ามาว่าสนใจผลงาน ขอเอาไปลงในเว็บไซต์ ซึ่งพอเขาเอาไปลง ก็มีงานติดต่อเข้ามา หลังจากนั้นพอมมี Facebook เราก็ทำเพจผลงานเอง แล้วก็ลงใน IG ด้วย”

นอกจากที่ Social Media จะทำให้โลกเชื่อมต่อกันมากขึ้น ศิลปินเองก็ยังสามารถเข้าถึงคนในการค้นหาข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานไปจนถึงเป็นช่องทางการติดต่อกัน และเปิดโลกให้รู้จักกับศิลปินที่อยู่ในพื้นที่อื่นๆ มากขึ้น การเผยแพร่ผลงานของศิลปินก็ทำได้ง่ายขึ้น จึงเป็นช่องทางให้ศิลปินได้แสดงความสามารถและเป็นโอกาสให้เชื่อมต่อกับความสำเร็จที่ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในแกลเลอรีหรือพื้นที่ในประเทศอีกต่อไป ●

การตลาด และการบริหาร เรื่องใกล้...ไม่ใกล้ตัว ของงานศิลปะ:

กับ “ณัฐพิชญ์ วงษ์เหรียญทอง”
ที่ปรึกษาและเทรนเนอร์ด้านการตลาด

เพราะการเป็นศิลปินในยุคดิจิทัล ไม่เพียงต้องก้าวให้ทันสถานการณ์ปัจจุบัน และตลาดศิลปะที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ยังเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้เป็นพื้นที่แสดงผลงานอันไร้ขีดจำกัด พบกับคำแนะนำของนักการตลาดมืออาชีพที่จะช่วยให้คุณเริ่มต้นสร้างพื้นที่ในการแสดงตัวตนให้เติบโตอย่างยั่งยืนได้บนโลกดิจิทัล

จากประสบการณ์ของผู้เขียนที่เคยคลุกคลีกับแวดวงศิลปินที่สร้างสรรค์งานศิลปะนั้น หนึ่งในสิ่งทั้งหลายๆ คนค่อนข้างขาดหรือไม่ค่อยอยากยุ่งมากนักก็คือเรื่องของการบริหารจัดการ เช่น บรรดาเรื่องเงินๆ ทองๆ การจัดการบัญชีหรือการดูแลความเรียบร้อยต่างๆ เพื่อให้โครงการของศิลปินนั้นดำเนินการต่อไปได้ และที่จะมีแต่ด้านสำหรับหลายๆ คนเลยก็คือการตลาดและประชาสัมพันธ์

“ การบริหารจัดการที่ดีจึงเริ่มต้นจากการเข้าใจกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมพร้อมและลดปัญหาความยุ่งยากที่อาจจะเกิดขึ้นตามมา... ถ้าหากมีการวางแผนในขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ อย่างรอบคอบแล้ว ก็จะลดความยุ่งยากและปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการทำงานของศิลปินได้มากทีเดียว ”

เสียก่อนว่าแท้จริงแล้วการบริหารจัดการและการตลาดนั้นก็ใช่ว่าจะเป็นเรื่องของ “ธุรกิจ” ประเภทเน้นขายของเสมอไป หากแต่ถ้าเราเข้าใจในแก่นจริงๆ แล้วนั้น มันก็เป็นสิ่งที่สามารถสอดคล้องและเกื้อหนุนไปกับการทำงานศิลปะได้เช่นกัน

เริ่มจากเรื่องการบริหารจัดการนั้น หากจะว่ากันจริงๆ แล้วก็คือการวางแผนและดำเนินการเพื่อให้ตัวองค์กร หรือตัวผู้สร้างสรรค์สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจริงอยู่ว่าหัวใจสำคัญของการสร้างสรรค์ของงานศิลปะก็คือกระบวนการสร้างงานของตัวศิลปินเอง แต่ทั้งนี้เราก็จะเห็นว่าถ้าจะเป็นงานศิลปะสักชิ้นนั้นก็ต้องมีกระบวนการทั้งก่อนและหลังการสร้างชิ้นงาน ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ต่างๆ สถานที่ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ขั้นตอนการนำชิ้นงานไปจัดแสดง การดำเนินการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อให้การจัดแสดงงานของศิลปินนั้นลุล่วงไปได้เป็นอย่างดี ซึ่งเมื่อมองเช่นนี้แล้ว การบริหารจัดการจริงๆ ก็คือการเป็นทำให้ศิลปินสามารถโฟกัสและดำเนินการสร้างงานศิลปะจนไปถึงการแสดงผลงานโดยที่มีปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ น้อยที่สุดโดยหวังให้ทุกอย่างเป็นไปได้ตามแผนที่วางไว้

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว การบริหารจัดการที่ดีจึงเริ่มต้นจากการเข้าใจกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมพร้อมและลดปัญหาความยุ่งยากที่อาจจะเกิดขึ้นตามมา และนั่นเป็นสิ่งที่ศิลปิน ทีมงาน หรือผู้ชำนาญการที่จะเข้ามาวางแผนให้ครบในทุกขั้นตอน ตั้งแต่

การริเริ่มโปรเจกต์ การเตรียมผลิต ขั้นตอนการผลิตงาน การนำผลงานออกแสดงและจำหน่าย เป็นต้น ซึ่งถ้าหากมีการวางแผนในขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้อย่างรอบคอบแล้ว ก็จะลดความยุ่งยากและปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการทำงานของศิลปินได้มากทีเดียว

ส่วนเรื่องการตลาดนั้น แม้ว่าอาจจะดูเหมือนเป็นเรื่องของการขายของ การทำงานเชิงพาณิชย์แบบที่คนมักพูดกัน แต่ผู้เขียนอยากให้มองเสียก่อนว่าการตลาดนั้นก็ไม่ต่างอะไรจากการที่ต้องคัดหรือศิลปินพยายามจะนำเสนอคุณค่าของงานตัวเองให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายนั้นได้รู้จักคุณค่าดังกล่าวแล้วตัดสินใจที่เข้ามาชมและสัมผัสประสบการณ์ของงานศิลปะนั้น บางคนอาจจะเรียกกระบวนการนี้ว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ก็ได้ แต่นั่นเป็นสิ่งที่ช่วยให้กลุ่มเป้าหมายจำนวนมากสามารถรับรู้ เข้าใจ และนำไปสู่การสนใจที่จะอยากเป็นส่วนหนึ่งของคนที่ได้สัมผัสคุณค่าของงานศิลปะนั้นๆ ด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว หากจะวางเรื่องการบริหารและการตลาดให้เหมาะสมแล้วเราก็อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการใช้การบริหารและการตลาดเพื่อ “หนุน” ให้งานศิลปะนั้นได้ทำงานของตัวเองได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ศิลปินสร้างสรรค์งานได้ดีกว่าเดิม มีคนเข้าถึงและเห็นคุณค่ามากกว่าเดิม ซึ่งนั่นก็เป็นวิธีที่ดีโดยไม่ได้ลดทอนคุณค่างานศิลปะและไม่ได้เป็นการนำพาณิชย์เข้ามาในงานศิลปะแต่อย่างใด และทั้งนี้ก็ได้แปลว่าศิลปินจะต้องเป็นผู้ดำเนินการทำสิ่งเหล่านี้ด้วยตัวเองเสมอไป หากแต่ถ้าผู้ช่วย ทีมงาน หรือคนที่มีความรู้มาช่วยดำเนินการตรงนี้ให้ก็จะ เป็นสิ่งที่ช่วยได้มากอีกทางหนึ่งเช่นกัน

แม้ว่าเรื่องของการบริหารและการตลาด อาจจะเป็นสิ่งที่ดูไกลตัวศิลปินอยู่บ้าง แต่หากเราเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากมัน ทำให้มันเป็นเรื่องใกล้ตัวเราแล้ว ผู้เขียนเชื่อว่ามันจะสามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและความเป็นไปได้ อีกมากมายกับการสร้างสรรค์ของศิลปินอย่างแน่นอน ●

ส่วนหนึ่งที่เป็นเช่นนั้นเพราะหลายคนอาจจะรู้สึกว่า การบริหารและการตลาดนั้นเป็นเรื่องของ “ธุรกิจ” ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะบ้างก็กลัวว่าหากเอาเรื่องธุรกิจเข้ามามากเกินไปก็จะทำให้งานศิลปะที่กำลังสร้างนั้นไม่ได้ถูกสร้างสรรค์อย่างที่ควรจะเป็น กลายเป็นการทำงานศิลปะตามอิทธิพลของทุนไปเสีย และในอีกทางหนึ่งก็เพราะเรื่องการบริหารและการตลาดนี้ดูจะเป็นเรื่องไกลตัว ไม่ใช่สายงานที่ถนัดนักสำหรับบรรดาศิลปินที่ชำนาญในการสร้างสรรค์ผลงานมากกว่า

อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้แท้จริงแล้วเป็นเรื่องสำคัญไม่น้อย เพราะแม้แต่ในต่างประเทศเองนั้น การจะให้ศิลปะนั้นดำรงอยู่ได้ เลี้ยงตัวเองได้ และสามารถต่อยอดพัฒนาให้เข้าถึงคนได้หลุมมากขึ้นนั้น จำเป็นต้องมีพื้นฐานด้านการบริการจัดการมาเกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานที่จะทำให้ทำงานของศิลปินนั้นมีมูลค่าที่มากขึ้น และยิ่งคุณค่าของการเป็นศิลปะไว้ได้ จนนั้นทำให้เกิดสายงานอาชีพด้านบริหารจัดการด้านศิลปะขึ้นเพื่อช่วยจัดการในเรื่องที่ดูเหมือนจะยุ่งยากให้กับศิลปินนั่นเอง

แต่ก่อนที่จะไปรู้เรื่องการบริหารจัดการในรายละเอียดนั้น ผู้เขียนก็อยากให้เห็นกัน

“แดง บัวแสน”

ศิลปินผู้เผยความจริงที่พันแปรตามกาลสู่สังคม

นับเป็นโอกาสดีที่เราได้พูดคุยกับ “แดง บัวแสน” ศิลปินไทยผู้สร้างสรรคผลงานผ่านศิลปะร่วมสมัย แนวสะกอนลัจนิยม และแนวความเชื่อในเชิงพุทธศิลป์ ด้วยตัวตนที่เป็นคนเจียบสงบ พุดน้อย เสียงเบานุ่ม และยิ้มง่ายนั้น แลดูขัดแย้งอย่างสิ้นเชิงกับฝีมือลายมือทางศิลปะของเขาก็มักสะกอนแนวคิดอันจัดจ้าน ผ่านลายเส้นที่แข็งแรงแ ดิบ สะกอนความปวดร้าว และพลังที่ซ่อนอยู่

สิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นตัวตนของแดง ที่ทำให้เขาขึ้นชั้นกลายเป็นศิลปินที่ได้รับการชื่นชมจากเวทีศิลปะระดับนานาชาติ และเคยได้รับเชิญให้ส่งผลงานไปจัดแสดงในเวที ‘The 3rd Fukuoka Asian Art Triennale 2005’ ในประเทศญี่ปุ่นเมื่ออายุได้เพียง 29 ปี การจัดแสดงนิทรรศการผลงานศิลปะ “ก่อนอาทิตย์อัสดง (Before the Sunset)” คือนิทรรศการเดี่ยวครั้งสุดท้ายของเขาที่จัดแสดงในกรุงเทพฯ ก่อนจะย้ายกลับไปทำงานยังบ้านเกิด ณ สตูดิโอเล็กๆ ที่ห่างไกลผู้คนในจังหวัดมุกดาหาร และแม้จะมีผลงานออกมาไม่มากนักเมื่อเทียบกับศิลปินอาชีพรายอื่น แต่งานทุกชิ้นของแดง บัวแสน กลับสร้างความประทับใจให้กับผู้ที่ได้พบเห็น และกลายเป็นชิ้นงานที่โดนใจเหล่านักสะสม และนักประมูลงานศิลปะอยู่เสมอ

การเปิดพื้นที่ส่วนตัว ณ สตูดิโอที่บ้านเกิดของเขาในครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสที่ UOB Art Around จะได้พูดคุยเกี่ยวกับเส้นทางชีวิตกว่าจะมาเป็นศิลปินอาชีพ พร้อมทำความรู้จักเขาในมิติเชิงปรัชญาและความคิดที่ไร้ซึ่งสูตรสำเร็จ

Q: แสงบันดาลใจในการสร้างงานศิลปะของคุณคืออะไร

A: ผมชอบทำงานศิลปะจากปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน ผมมีพ่อเป็นช่าง เมื่อมีงานก่อสร้างวัดวาอาราม ท่านก็จะไปช่วย ได้ทั้งปั้นและวาด ถึงฝีมือของพ่อจะเป็นแบบช่างพื้นบ้าน แต่นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผมรู้จักและซึมซับงานศิลปะมาตั้งแต่เด็ก งานส่วนใหญ่ของผมจึงสะท้อนเรื่องราวความเชื่อแบบชาวพุทธอย่างงาน “เข้าชั้น 15 ค่ำ เดือน 11” ที่เขียนขึ้นในช่วงแรกๆ ก็จะบอกเล่าถึงการบูชาพระไตรสรณคมณ์ อีกปัจจัยหนึ่งคือผมชอบดูการ์ตูนมาก พอดูแล้วก็พยายามวาดตาม

และยังทำของเล่นเองด้วย จะว่าไปแล้วพื้นฐานการวาดเส้นของผมก็มาจากการฝึกวาดการ์ตูนนี่แหละ

พอรู้ว่าชอบและสนใจศิลปะ ผมจึงเรียนต่อสายศิลปะที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี จากนั้นก็ไปเรียนปริญญาตรีที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงจะเรียนจบแล้ว แต่ก็ยังไม่แน่ใจว่าจะทำอาชีพเลี้ยงตัวได้ไหม แต่ด้วยความชอบ จึงทำให้ผมไม่เคยหยุดทำงานศิลปะเลย ประกอบกับเป็นความโชคดีที่มีผู้ใหญ่คอยให้การสนับสนุน จึงพอประกอบตัวให้อยู่บนเส้นทางได้จนถึงทุกวันนี้

Q: อะไรเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้คุณได้แจ้งเกิดในฐานะศิลปินอาชีพ

A: เวลานั้นไม่มีใครรู้ว่าศิลปะสำหรับผมมันจะไปได้ไกลแค่ไหน แต่งานหนึ่งที่ทำให้ผมมั่นใจกับการทำงานมากขึ้นก็คือ ตอนที่ส่งผลงาน “บุปผาโรยราในวสันต์” ที่สะท้อนความเชื่อสมัยก่อน ที่ทุกสรรพสิ่งในธรรมชาติล้วนมีเทพารักษ์ปกปักรักษา ไม่ว่าต้นไม้ สายน้ำ

ผืนดิน ฟ้าฝน พืชพันธุ์ธัญญาหาร ผู้คนยุคก่อนแก่จึงให้ความเคารพ ใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณ และมีชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ไปแสดงที่ ‘The 3rd Fukuoka Asian Art Triennale 2005’ ที่ญี่ปุ่น ครั้งนั้น ผมไม่ได้เดินทางไปร่วมงานด้วยตนเอง แต่ส่งผลงานไปเลยไม่มีโอกาสได้เห็นผลงานจริงของศิลปินท่านอื่น ไม่ได้เห็นบรรยากาศแวดวงศิลปะของที่นั่น แต่ถึงอย่างนั้นผมก็ตั้งใจที่ผลงานถูกเลือกให้ไปแสดง เพราะมันช่วยให้เรารู้สึกมั่นใจกับตัวเองมากขึ้น ประกอบกับช่วงนั้นเป็นช่วงที่ผมเปลี่ยนแนวทางพอดี ฝีมือของผมน่าจะเริ่มพัฒนาในช่วงนี้มาก ซึ่งหลายคนอาจไม่รู้ว่ามีผมเป็นคนที่จริงจังกับการทำงานมาก ตอนเด็กๆ ผมมักเป็นคนแรกที่ไปถึงโรงเรียน แล้วมันก็เป็นเหตุผลที่ทำให้ผมฝึกฝนด้านศิลปะได้ดีเป็นพิเศษ เพราะมีความตั้งใจสูง คืออาจไม่ได้เก่งเรื่องวิชาการ แต่มีความตั้งใจ ทำอะไรก็ทำจริง

เทวทูตทั้ง 7

Q: แนวทางการทำงานในแบบของแดง บัวแสน เป็นอย่างไร

A: ถ้าถามว่าผมทำงานแนวไหน ผมคงระบุเป็นแนวทางชัดเจนไม่ได้ เพราะมันเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตามแต่ประสบการณ์และความชอบในช่วงนั้นๆ อันที่จริงผมก็ชื่นชอบศิลปะหลายแนว เลยไม่เคยกำหนดหรือวางขอบเขตการทำงานว่าต้องเป็นแนวไหน เพราะไม่อยากจำกัดหรือตีกรอบความคิดและจินตนาการเกินไป ทำให้งานที่ทำออกมาส่วนใหญ่จะเป็นไปตามธรรมชาติของความคิดและความประทับใจในเวลานั้น บ้างก็ดูเป็นแฟนตาซี เซอร์เรียล หรือเรียลลิสติก หรือเป็นความคิดเชิงพุทธปรัชญาที่ก็มาจากการที่พอชอบพาเราไปวัดวาและได้ฟังเทศน์ฟังธรรมมาแต่เด็กๆ

แรงบันดาลใจส่วนใหญ่ก็จะมาจากสิ่งที่ชอบ เช่น ศิลปินที่ชอบ ผลงานศิลปะที่ชอบ หนังสือที่ชอบ การ์ตูนที่ชอบ และอีกหลายๆ อย่าง ผมคิดว่าพอเราชอบแล้ว เราก็จะให้ความสนใจมัน อาจจะดูบ่อย ลองทำบ่อย

และพยายามศึกษาเรียนรู้ ซึมซับไปเรื่อยๆ จนกลายเป็นชุดข้อมูลที่ติดอยู่ในความทรงจำ เวลาทำงานหรือคิดงาน สิ่งเหล่านั้นก็เหมือนจะถูกดึงออกมาโดยอัตโนมัติ อย่างมีช่วงหนึ่งที่ผมยังไม่สามารถปรับตัวอยู่กับสังคมในกรุงเทพฯ ได้ จึงเกิดความเครียด งานตอนนั้นจึงหดหู่ เศร้าซึม เป็นงานที่ใช้เทคนิคการวาดแนวสื่อผสม ใช้วัสดุอื่นมาประกอบกัน เพื่อสะท้อนสังคมรอบข้างที่เราเจอ แต่พอเราเริ่มโตขึ้น ความคิดเริ่มเปลี่ยนไป ความหดหู่หายไป งานก็เริ่มเปลี่ยน จากที่สะท้อนสังคมภายนอก ก็เข้ามาที่ความรู้สึกภายในตัวเอง

Q: อะไรคือความท้าทายในการอยู่บนเส้นทางศิลปินมืออาชีพ

A: ความยากน่าจะอยู่ตรงที่มันไม่มีสูตรสำเร็จ เลยไม่รู้ว่าที่ทำอยู่จะสำเร็จหรือไปต่อได้ไหม บางช่วงมันก็ต้องอาศัยความศรัทธาและความอดทนทำไป แม้จะขายไม่ได้ พอเริ่มขายได้ เราเกิดอึดติดกับงานชุดนั้นอีก มันก็

อาจจะไม่ใช่สิ่งที่เราอยากทำในตอนนั้นแล้ว ก็ต้องเปลี่ยนไปเริ่มต้นใหม่อีก ถึงอย่างนั้นผมก็รู้สึกประทับใจในงานแทบทุกชิ้น แต่ส่วนใหญ่จะเป็นความประทับใจ ณ เวลานั้น พอเวลาผ่านและมองย้อนกลับไปดู ก็มักจะเห็นข้อบกพร่อง ทั้งที่ตอนนั้นคิดว่าเราทำได้ดีแล้ว ผมจึงคิดว่างานแต่ละชิ้นเป็นเหมือนขั้นบันไดให้ก้าวขึ้นไปเพื่อพัฒนาตัวเองให้มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น ส่วนเป้าหมาย ถ้าเป็นในแง่ของการดำเนินชีวิต การได้ทำงานที่เราชอบและเป็นสิ่งที่เลี้ยงตัวเองได้ ก็ถือว่าสำเร็จแล้วสำหรับผม แต่เป้าหมายของการ ‘มีชีวิต’ ของผม ไม่ใช่การทำงานศิลปะ ศิลปะเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งเท่านั้น จุดหมายจริงๆ มีอยู่ แต่ขอเก็บไว้รู้เฉพาะตัวเองในใจก็พอครับ

Q: มีวิธีสร้างงานให้กระทบใจคนดูและนักสะสมบ้างไหม

A: ส่วนตัว ผมก็ไม่แน่ใจว่างานของตัวเองเป็นที่นิยมสำหรับนักสะสมจริงหรือเปล่านะ (หัวเราะ) แต่ที่ได้รับการประมูลไปหลายๆ ครั้ง คงเพราะเราใช้เวลาทำนาน มีชิ้นงานออกมาน้อย ถ้าออกมาเยอะก็ไม่ว่าว่าจะเหลือเก็บเต็มบ้านก็ได้ เพราะเรื่องความชอบของนักสะสม ผมคงไม่สามารถตอบแทนได้ แต่ถ้าให้เดา คงเพราะงานผมมีความเป็นเรียลลิสติกเน้นความงามที่ดูเข้าใจง่าย เนื้อหาไม่ซับซ้อน เป็นเรื่องราวจากชีวิตทั่วไปที่คนอื่น ๆ ก็อาจมีประสบการณ์ร่วม จึงรู้สึกอินกับงานได้ง่าย อย่างเช่นงาน “เทวทูตทั้ง 7” ที่พูดถึงสังขารของชีวิตที่ไม่มีผู้ใดล่วงพ้นจากวัฏจักรนี้ได้ ตั้งแต่การเกิด จากเด็กเป็นหนุ่มสาว แก่เฒ่าชรา และล่วงสู่ความตาย

งานของผมอาจแบ่งได้เป็นสามช่วง คือช่วงที่ทำงานในลักษณะสื่อผสมตอนเรียนปริญญาตรี จะมีเนื้อหาสะท้อนชีวิตในสังคมเมือง ช่วงที่สองเป็นงานจิตรกรรมที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธศาสนา และช่วงที่สามในตอนนี้ ก็มักจะเป็นงานวาดที่เน้นความเหมือนจริง แต่เนื้อหาที่จะเปลี่ยนไปตามความชอบความสนใจในช่วงเวลานั้นๆ

เพราะตัวผมเองไม่ค่อยยึดติดกับสไตล์ เป็นมนุษย์ก็เป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องเปลี่ยน ตัวตนงานของผมจึงเป็นนามธรรมที่ปรากฏ ผ่านความคิดเนื้อหามากกว่า อาจพูดได้ว่า ‘ความไม่ยึดติด’ เป็นอัตลักษณ์หนึ่งของผม และนั่นก็อาจเป็นเหตุผลว่า งานของผมไม่ค่อยมีประเด็นวิพากษ์วิจารณ์เท่าไร จะมีบ้างก็แค่การติชมเล็กๆ น้อยๆ (ยิ้ม)

Q: ศิลปะกับชีวิตในความหมายของคุณเป็นอย่างไร

A: ถ้าศิลปะหมายถึงผลจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ จะเพื่อสุนทรีย์ ความดี ความงาม ความยินดี พอใจ สะเทือนใจ หรือเกิดภาวะอารมณ์ต่างๆ มันก็เป็นส่วนหนึ่ง

ของชีวิตเป็นธรรมดา ไม่ว่าเสื้อผ้าอาหาร เครื่องใช้ไม้สอย ยวดยานพาหนะ นอกจากหน้าที่การใช้งานแล้ว ก็ต้องใช้ศิลปะในการดีไซน์เพื่อให้มีความงามประกอบด้วย เป็นเช่นนี้มานานตั้งแต่โบราณกาล

สำหรับใครที่อยากเป็นศิลปิน อย่างแรกเลยต้องมีใจในตัวก่อน คือมีทักษะฝีมือที่ดี ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับการศึกษา สมัยนี้มีความรู้มากมายในอินเทอร์เน็ต ไม่ต้องใช้เวลานานก็หาความรู้ได้ ผมเชื่อว่าทุกอย่างมันไม่มีสูตรสำเร็จที่แน่นอน ชีวิตมีทั้งขึ้นและลง แต่สิ่งที่ผมยึดถือและเชื่อว่าหากรู้จักนำไปใช้จะนำไปสู่ความเจริญคือหลัก ‘อิทธิบาท 4’ ที่ประกอบด้วย “ฉันทะ” มีความรัก พอใจใฝ่รู้ ในกิจการงาน “วิริยะ” มีความเพียรพยายาม

ในกิจนั้นไม่ทอดทิ้ง “จิตตะ” เอาใจใส่ตั้งมั่น แน่วแน่ในการประกอบกิจการงานนั้น และ “วิมังสา” คือใช้สติปัญญาตรวจตราคิดไตร่ตรอง

สำหรับตัวผมเอง ศิลปะให้ชีวิตอย่างแน่นอน เป็นการทำงานที่หล่อเลี้ยงร่างกาย รวมถึงจิตใจ ให้ได้เห็นคุณค่าในตัวเองจากผลของงานที่สะท้อนกลับมาจากผู้ชม มีบ้างซึมซับความงาม บ้างบอกให้แก่งคิดที่ดีหรือสร้างแรงบันดาลใจแก่เขา แม้จะเป็นเสียงตอบกลับจากกลุ่มคนเพียงน้อยนิด แต่ก็มากพอสำหรับผมในการทำงาน ผมพยายามรับผิดชอบทุกอย่างที่จะสื่อสารออกไปผ่านผลงาน ไม่ให้ไปวิพากษ์วิจารณ์หรือกระทบใครในเชิงลบ และต้องให้ความเคารพในทุกความเชื่อ ส่วนตัวผมชอบนำเสนอแนวคิดในเชิงบวก และหวังว่ามันจะส่งผ่านอะไรดีๆ ไปถึงผู้ชมด้วยเช่นกัน

เรื่องเล่าของชายชราที่กาลสมัยที่ผ่านพ้น

“ ศิลปะให้ชีวิตอย่างแน่นอน เป็นการทำงานที่หล่อเลี้ยงร่างกาย รวมถึงจิตใจ ให้ได้เห็นคุณค่าในตัวเอง จากผลของงานที่สะท้อนกลับมาจากผู้ชม ”

การได้พูดคุยกับแดง บัวแสน จากกล่าว ได้ว่าเป็นการทำความเข้าใจทั้งตัวงานศิลปะ และกระบวนการเสพงานศิลปะให้มีสุข เพราะการจะพึงพอใจในงานประเภทใดนั้น นับเป็นเรื่องของปัจเจก เช่นที่เขาบอกกับเราว่า “การดูงานศิลปะนั้นเป็นเรื่องของรสนิยม และความสนใจว่าเราชอบงานแบบไหน บางประเภทถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ก็ต้องใช้ความรู้สึกในการชมงาน บางงานต้องอาศัยการตีความพินิจพิเคราะห์ บางประเภทเป็นเรื่องความงามไม่มีเรื่องราว ก็ไม่จำเป็นต้องดูให้รู้เรื่อง แน่แน่นอนว่าทุกอย่างล้วนมีคุณค่าในแบบของตัวเอง ส่วนประโยชน์กับผู้ชมก็ขึ้นอยู่กับความคิดและสติปัญญาของเราเอง ด้วยว่า มองเห็นหรือได้รับอะไรแล้ว จะนำมาปรับใช้กับชีวิตต่อไปอย่างไรนั่นเอง” ●

Every Artist Needs His Muse

รู้จัก Muse เบื้องหลังแรงบันดาลใจ และความสำเร็จของศิลปินระดับโลก

“มิวส์” (Muse) คงเป็นคำคุ้นหูกับใครหลายๆ คน โดยเฉพาะคนที่สนใจแวดวงศิลปะ: ศิลปิน ดนตรี หรือแฟชั่น เพราะคำว่า “มิวส์” คือบุคคลผู้เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นแรงขับเคลื่อนให้ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานให้ออกมาได้อย่างโดดเด่น และเป็นทีกล่าวขานจนถึงปัจจุบัน บ่อยครั้ง “มิวส์” จึงไม่ใช่แค่นางแบบ แต่เป็นดราฟต์แรกของความสมบูรณ์แบบที่จับต้องได้และอยู่ใกล้ตัวศิลปินมากที่สุด มากำความรู้สึก “มิวส์” จากผลงานที่เหล่าศิลปินสร้างขึ้นจากแรงบันดาลใจสำคัญกับเลย

ฟริดา คาร์โธ และ ดิเอโก ริเวรา Frida Kahlo & Diego Rivera

ฟริดา คาร์โธ ได้ชื่อว่าเป็นจิตรกรสาวชาวเม็กซิกันผู้อากั้ว แต่ก็ยังเป็นเจ้าของพรสวรรค์อันยิ่งใหญ่ ความเจ็บปวดทางร่างกายที่เธอเผชิญคือแรงขับเคลื่อนให้เธอรังสรรค์งานศิลปะที่แปลกใหม่ แฝงไปด้วยความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นภายใน ผลงานของเธอมักโดดเด่นด้วยสีฉูดฉาด และสไตล์การวาดภาพเหนือจริง (Surrealism) จนทำให้ฟริดากลายเป็นจิตรกรแถวหน้าของเม็กซิโก

ฟริดาแต่งงานกับดิเอโก ริเวรา จิตรกรวาดจิตรกรรมฝาผนัง ผู้ชื่นชมและหลงรักในภาพวาดของเธอ แต่ถึงอย่างนั้นแทบตลอดชีวิตคู่ ฟริดาต้องเผชิญกับความเจ็บปวดการทรยศหักหลัง แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีบางช่วงเวลาที่มีมิตรภาพของทั้งคู่ผลิบานเป็น

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของกันและกัน

ปี 1930 ทั้งคู่ได้ย้ายไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกา นานถึง 3 ปี เพราะดิเอโกได้รับงานเขียนภาพฝาผนังหลายแห่ง ในตอนนั้นฟริดาเป็นที่ยึดใจในฐานะภรรยาของดิเอโกเท่านั้น ไม่ใช่ศิลปิน แต่ภาพ *Frida and Diego Rivera* ที่เธอเขียนขึ้นในปี 1931 กลับได้รับการคัดเลือกให้จัดแสดงในนิทรรศการศิลปะประจำปีของศิลปินหญิงแห่งซานฟรานซิสโก ซึ่งปัจจุบันภาพนี้จัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ในเมืองซานฟรานซิสโก หรือ San Francisco Museum of Modern Art (SFMOMA) เป็นหนึ่งในผลงานสำคัญที่สะท้อนความรักและความสัมพันธ์ระหว่าง “ฟริดา และ ดิเอโก” ได้เป็นอย่างดี โดยภาพนี้เป็นที่ยึดใจกันในฐานะภาพเสมือนที่ระลึกงานแต่งงานของทั้งคู่

กุสตาฟ คลิมท์ และ เอมีเลีย ฟรอก Gustav Klimt & Emilie Flöge

กุสตาฟ คลิมท์ เป็นศิลปินชาวออสเตรีย สายซิมโบลิสม์ เจ้าของผลงานศิลปะที่ผู้คนจดจำได้จากการใช้สีทองสว่างดูล้ำค่า หนึ่งในผลงานช่วงยุคทอง ที่ชื่อว่า *The Kiss* (1907-1908) คลิมท์ได้รับอิทธิพลจากศิลปะโมเสกสโตไลโบเซนไทน์ โดยใช้เทคนิคสีน้ำมัน และทองคำเปลวบนผืนผ้าใบ แสดงถึงภาพคู่รักกำลังจูบติดกันภายใต้แสงสีทอง มีฉากหลังเป็นทุ่งดอกไม้และท้องฟ้า ถือเป็นหนึ่งในภาพวาดเชิงอีโรติกแม้ชายและหญิงในภาพไร้การเปลือยเปล่าแต่อย่างใด

โดยนักประวัติศาสตร์ศิลปะวิเคราะห์กันว่าผลงานชิ้นนี้เป็นภาพเสมือนตัวเอง (Self-Portrait) ของคลิมท์กับเอมีเลีย ฟรอก แพชั่นดีไซเนอร์สาว ผู้ซึ่งเป็นเสมือน “มิวส์” คนสำคัญของเขานั้นเอง

เอมีเลียมีความสนิทสนมกับคลิมท์ในฐานะเพื่อนที่ใกล้ชิดกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเป็นอะไรต่อกันมากกว่านั้นหรือเปล่า เพราะในผลงานหลายชิ้นของคลิมท์ก็ปรากฏลักษณะของหญิงสาวที่ดูคล้ายเอมีเลีย เมื่อเทียบกับรูปพอร์ตเทรตของเธอที่เขาวาดในปี 1902 และภายหลังจากที่คลิมท์เสียชีวิต ยังมี การพบจดหมายที่เขาเขียนโต้ตอบกับเอมีเลีย อีกด้วย จึงมีการตีความว่า คลิมท์มีเอมีเลียเป็น “มิวส์” และเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน แม้ชีวิตจริงเขาจะไม่เคยแต่งงานเลยก็ตาม

เรอเน มากรีต และ ฌอร์เจ็ตต์ แบร์เซ Rene Magritte & Georgette Berger

ภาพ *Georgette Magritte* (1934) ถูกวาดขึ้นในช่วงปีแรกๆ ที่ศิลปินหนุ่มชาวเบลเยียม เรอเน และ ฌอร์เจ็ตต์ แต่งงานกัน แม้ก่อนหน้านี้ เรอเนจะไม่ค่อยมีความสนใจในการใช้คนเป็นแบบในการวาดภาพ แต่ ฌอร์เจ็ตต์ คือ “มิวส์” คนสำคัญที่ทำให้เขาสร้างสรรค์ผลงานภาพเหมือนของภรรยาขึ้นหลายชิ้น โดยฌอร์เจ็ตต์ยังเป็นผู้ที่ช่วยให้สามีรู้จักการเข้าถึงคนมากขึ้น ซึ่งนำมาสู่การยอมรับอย่างกว้างขวางในฐานะอีกหนึ่งศิลปินแนวเหนือจริงคนสำคัญของวงการศิลปะสมัยใหม่

ผลงานของเธอเน มักหยิบเอาความประหลาดจากความปกติทั่วไปมานำเสนอในรูปแบบที่แปลก ดูขัดกับกฎวิทยาศาสตร์ ความจริง และไม่มีความหมายตายตัว ตามแบบฉบับของเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

ผลงานของเธอเนจัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์ถึง 2 แห่งในเมืองบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม โดยแห่งแรกชื่อ Magritte Museum ซึ่งจะ โฟกัสไปที่ภาพรวมผลงานของเธอเน ตั้งแต่สมัยที่เขายังวาดภาพแนวอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) จนถึงยุคของการทำงานในฐานะศิลปินเซอร์เรียลลิสม์อย่างเต็มตัว ขณะที่พิพิธภัณฑ์อีกแห่งคือ Rene Magritte Museum ซึ่งเคยเป็นแพลตฟอร์มที่เธอเนอาศัยอยู่ที่ชั้นล่างสุดเป็นเวลากว่า 24 ปี จะช่วยให้เรารู้จักตัวตนของศิลปินผู้นี้มากยิ่งขึ้น โดยเน้น โฟกัสไปที่ชีวิตของเขาผ่านการจัดแสดงงาน ณ สถานที่ที่เขาอยู่อาศัยและทำงานอยู่จริง

จอห์น เอเวอร์เรตต์ มิลเล และ เอลิซาเบธ ซิดดัล John Everett Millais & Elizabeth Siddal

เอลิซาเบธ ซิดดัล หรือที่รู้จักกันในชื่อ ลิซซี ภรรยาของ ดั้งเดิ เกเบรียล รอสเซตติ (Dante Gabriel Rossetti) ศิลปินและกวีมีชื่อในสมัยวิคตอเรียนคนนี้ คือซูเปอร์โมเดลของศตวรรษที่ 19 ซึ่งกลายเป็นโฉมหน้าความงามของสตรียุควิคตอเรียน

เธอเป็นแรงบันดาลใจหรือ “มิวส์” ให้กับศิลปินหลายต่อหลายคน หนึ่งในนั้นก็คือจอห์น เอเวอร์เรตต์ มิลเล ผู้สร้างผลงานอันลือลั่นอย่างภาพ *Ophelia* (1852) ภาพสีน้ำมันบนผ้าใบ ที่มีรูปแบบการเขียนภาพโดยเน้นความเหมือนจริงตามธรรมชาติในทุกรายละเอียด โดยมิลเลได้แรงบันดาลใจมาจากตัวละคร “โอฟีเลีย” ในบทละครแฮมเลตโดยวิลเลียม เชกสเปียร์ ขณะที่ลอยละล่องตามสายน้ำก่อนที่จะจมน้ำตายในที่สุด ภาพ *Ophelia* ยังถือเป็นผลงานที่ทรงอิทธิพลต่อศิลปะแขนงอื่นๆ นอกเหนือไปจากสาขาจิตรกรรมเอง เช่น การถ่ายภาพหรือภาพยนตร์

มิลเลทาบทามให้ลิซซีมาเป็นแบบให้กับเขา และมันก็ทำให้ลิซซีแฉงเกิดเป็น “มิวส์” ของศิลปินกลุ่มพรี-ราฟาเอลโลด ที่เอกลักษณ์ของงานแนวนั้นมักเป็นภาพหญิงสาวผมแดงผิวขาวซีด แต่แถมมีสีชมพูระเรื่อ เป็นความก้ำกึ่งระหว่างความเป็นและความตาย ปัจจุบันภาพ *Ophelia* จัดแสดงอยู่ที่หอศิลป์เทตบริเทน (Tate Britain) กรุงลอนดอน ในอังกฤษ ●

THE GALLERY

11th
UOB
Painting
of the Year

ด้วยความมุ่งมั่นปรารถนาที่จะกระตุ้นและปลุกปั้นศิลปินไทยที่เติบโตด้วยแรงบันดาลใจได้ทำตามความฝันและก้าวไปสู่เวทีระดับนานาชาติ ธนาคารยูโอบี ประเทศไทยจึงได้จัด “การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 11” ขึ้น เพื่อเป็นเวทีแห่งโอกาสในการประกวดงานศิลปะหนึ่งเดียวในประเทศไทย พร้อมมอบโอกาสให้ศิลปินที่ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับประเทศ ได้ต่อยอดสู่การแข่งขันในการประกวดที่ทรงเกียรติที่สุดของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

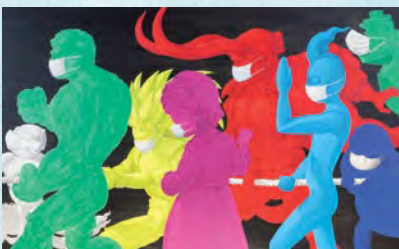

โดยในปีนี้ได้มีการกำหนดหัวข้อการประกวด “ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Solidarity)” เพื่อสะท้อนความสามัคคีและการร่วมแรงร่วมใจกันของทุกฝ่ายเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทาย ผลงานจิตรกรรมในการประกวดครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งของมนุษย์ในการเอาชนะความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับโควิด-19 ช่วยให้เรามองผ่านความท้าทายในปัจจุบัน และมีความหวังกับวันที่ทุกสิ่งจะกลับมาสดใสในอนาคตข้างหน้า นอกจากนี้ ธนาคารยังได้ปรับเปลี่ยนวิธีการส่งผลงานให้เข้ากับยุคดิจิทัลและวิถี New Normal โดยให้ศิลปินสามารถส่งผลงานผ่านระบบออนไลน์ หรือ E-Submission เพื่อลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง นับเป็นประวัติดการณ์อีกหน้าหนึ่งที่บ้านที่มีความตั้งใจในการสนับสนุนศิลปินคนต่อๆ ไปอย่างไม่หยุดยั้งของธนาคาร

The Winners of 2020

ทองน้อย เทพราม
รวมพลังประจัญบาน

รางวัลชนะเลิศประเภทศิลปินอาชีพ Established Artist Category

ทองน้อย เทพราม ศิลปินผู้คว้ารางวัลชนะเลิศ การประกวดจิตรกรรมยูโอบี (ประเทศไทย) ด้วยผลงาน “รวมพลังประจัญบาน” ซึ่งใช้

เทคนิคการวาดโดยสีอะคริลิกและดินสอบนผ้าใบ ได้อย่างสร้างสรรค์และแฝงแนวความคิดของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในสังคม ซึ่งเขาเล่าให้ฟังว่า

“จิตวิญญาณหรือตัวตนภายในจะเป็นอย่างไรก็ไม่สำคัญ เมื่อพร้อมใจกันลงมือทำความสามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จึงก่อเกิด” จากแนวคิดดังกล่าว ผลงานจิตรกรรมนี้จึงถูกสร้างสรรค์โดยใช้รูปทรงและสีล้วนของกลุ่มฮีโร่ในเชิงสัญลักษณ์แทนจิตวิญญาณหรือตัวตนของปัจเจกบุคคลที่มีความแตกต่าง ซึ่งไม่ว่าจะแตกต่างกันเพียงใด แต่ทุกคนล้วนอยู่ฝ่ายเดียวกันและมีจุดหมายเดียวกัน คือพร้อมต่อสู้กับภัยร้ายที่อยู่ข้างหน้า

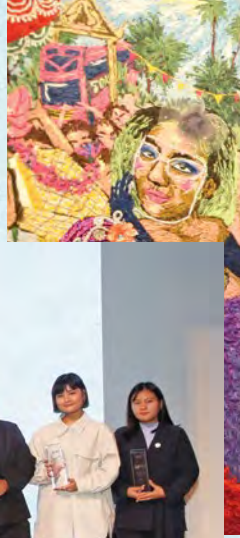
แม้เป็นสิ่งที่อาจจะยังมองไม่เห็นก็ตาม เพราะไม่ว่าคุณจะเป็นชนชาติใด ศาสนาใด มีรูปลักษณ์แบบไหน ทุกคนล้วนมีความสำคัญ

ต่อการก้าวข้ามวิกฤตโรคภัยนี้ไปด้วยกันทั้งสิ้น

เพราะแนวคิดที่ดี สู่การสร้างสรรคผลงานที่โดดเด่น ทำให้เขาคว้ารางวัลชนะเลิศพร้อมเงินรางวัลจำนวน 750,000 บาท และเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมชิงรางวัลระดับอาเซียนที่ประเทศสิงคโปร์ และโอกาสที่จะได้รับคัดเลือกเป็นศิลปินในพำนัก ณ พิพิธภัณฑสถานศิลปะเอเชียฟูกูโอกะต่อไป

Established Artist คือ ประเภทศิลปินอาชีพ สำหรับศิลปินที่มีประสบการณ์หรือมีผลงานเป็น Portfolio ต้องเคยจัดแสดงผลงานแบบเดี่ยวหรือแบบกลุ่ม (ยกเว้นการจัดแสดงผลงานเพื่อจบการศึกษา) หรือมีหอศิลป์ส่งเป็นตัวแทนเข้าประกวดหรือเคยได้รับรางวัลจากการประกวดงานศิลปะที่เป็นที่ยอมรับ

The Winner of UOB Painting of the Year

เมื่อวันศุกร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2563 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครได้เปิดพื้นที่เป็นสถานที่ประกาศและมอบรางวัล การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 11 ในประเทศไทยอีกครั้ง ณ ห้องออติทอเรีย ชั้น 5 และได้จัดแสดงผลงานนิทรรศการประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 11 ทั้งผลงานของผู้ชนะประเภทศิลปินอาชีพ และผลงานของผู้ชนะประเภทศิลปินใหม่หรือสมัครเล่น รวมถึงผลงานร่วมจัดแสดงรวม 20 ผลงาน ณ ห้องจรัส ชั้น 3 บริเวณทางเดินเชื่อม BTS Skywalk หลังจากนั้นจะนำไปจัดแสดงต่อที่ธนาคารยูโอบี ประเทศไทย สำนักงานใหญ่ ถนนสาทร และที่สำนักงานเพชรเกษม ตามลำดับ ●

suwa ดาตุมมา
ศิลปินขบวนการ
ในยุคโควิด-19

รางวัลชนะเลิศประเภทศิลปินใหม่ หรือสมัครเล่น Emerging Artist Category

ธนพล ดาตุมมา ผู้มาพร้อมกับผลงานที่มีชื่อว่า “สีสิ้นขบวนแห่ภาคในยุคโควิด-19” ซึ่งใช้เทคนิคการเย็บปักถัวย็บบนผ้ากำมะหยี่ มาประยุกต์ให้เข้ากับการแสดงออกทางความคิด การใช้สี และความประณีตในการสร้างสรรค์งานฝีมือ จนเกิดเป็นงานจิตรกรรมแบบผสมผสานที่งดงาม ซึ่งเธอได้เล่าถึงที่มาที่ไปของผลงานว่า ตนได้แรงบันดาลใจมาจากภาพเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของโควิด-19 ที่ไม่ว่าจะไปไหนมาไหนก็จะเจอผู้คนใส่หน้ากากอนามัยทำกิจกรรมต่างๆ ผลงานนี้จึงได้หยิบยกภาพบรรยากาศการแห่ภาคที่มีสีสัน สนุกสนาน และมีชีวิตชีวามาถ่ายทอด เพื่อสื่อว่าแม้จะตกอยู่ในสถานการณ์ที่น่าวิตกกังวล

ตึงเครียด หรือโหดร้ายเพียงใด แต่ก็ยังสามารถเห็นรอยยิ้มของคนไทยได้อยู่เสมอ และการที่ทุกคนสามารถออกมาทำกิจกรรมร่วมกันได้ ก็เพราะความร่วมมือร่วมใจกันปรับตัว ปรับเปลี่ยน และป้องกัน พร้อมใจกันใส่หน้ากากอนามัยเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาในทุกกิจกรรม

Emerging Artist คือ ประเภทศิลปินใหม่หรือสมัครเล่น สำหรับศิลปินทุกท่านที่กำลังศึกษาด้านศิลปะ กำลังเริ่มต้นก้าวแรกสู่การเป็นศิลปินอาชีพหรือเพียงแค่มุ่งใจรักการวาดภาพ

สแกนเพื่อชมนิทรรศการออนไลน์จากการประกวดจิตรกรรมยูโอบีครั้งที่ 11

VOYAGE

ศิลป์สร้าง ทางสุข มองโลกผ่านงานศิลปะในงาน Bangkok Art Biennale 2020

คอลัมน์ Voyage ฉบับนี้จะขอพาคุณไปสำรวจเทศกาลงานศิลปะนานาชาติกรุงเทพฯ ประจำปี 2563 หรือ Bangkok Art Biennale 2020 ที่จัดขึ้นภายใต้แนวคิด ‘ศิลป์สร้าง ทางสุข’ อันมีที่มาจากความพยายามในการบรรเทาความตึงเครียดและแรงกดดันจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ทั่วโลกกำลังเผชิญ และเปิดทางให้ศิลปะได้ทำหน้าที่เป็น Escape Routes หรือหนทางที่จะช่วยสร้างความสุข ความเพลิดเพลินใจ ตลอดจนเสริมแนวคิดและความรู้เกี่ยวกับโลกศิลปะ ท่ามกลางช่วงเวลาของความจริงรูปแบบใหม่ในสังคม ผ่านผลงานศิลปะกว่า 200 ชิ้น ของศิลปิน 82 คน จาก 35 ประเทศใน 5 ทวีป มาจัดแสดง ณ สถานที่สำคัญ 9 แห่งในกรุงเทพฯ

เหล่านี้คืองานศิลปะชิ้นเด่นโดยศิลปินทั้งชาวไทยและศิลปินชาวเอเชียในมุมมองหลากหลาย ที่ UOB Art Around คัดสรรมาช่วยต่อยอดไอเดียในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในช่วงเวลาที่เราต่างต้องเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์ต่างๆ ของโลกในขณะนี้

ตะวัน วัตยา “วิถีแห่งความเปลี่ยนแปลง”

ตะวัน วัตยา คือศิลปินไทยที่เต็มแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานศิลปะด้วยการเดินทาง ผลงาน “Money (ธนบัตร)” ที่เป็นภาพวาดธนบัตรต่างๆ จากทั่วโลก ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน

ถูกนำมาตีความและสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ด้วยเทคนิคสีน้ำบนกระดาษทำมือ โดยเขาได้ขยายขนาดและใช้คุณลักษณะของสีน้ำสร้างความสวยงามแบบใหม่ที่ทำให้ลวดลายบนธนบัตรเปลี่ยนรูปร่าง ทั้งความเลือนรางคลุมเครือ และความงามแบบใหม่ แต่ยังคงคาแรคเตอร์ของธนบัตรแต่ละใบเอาไว้ เพื่อสื่อถึงใจความสำคัญ คือความเปลี่ยนแปลงของโลกที่อาจจะทำให้ธนบัตรซึ่งเป็นสิ่งสมมติที่ถูกมองว่ามีค่า แต่วันหนึ่งกำลังจะด้อยค่าลง กลั้มกลายเป็นกระดาษธรรมดา ทั้งนี้ก็เพื่อส่งสารมายังผู้ชมว่า หากเราเข้าใจความจริงข้อนี้ ก็จะปรับตัวและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขภายใต้โลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

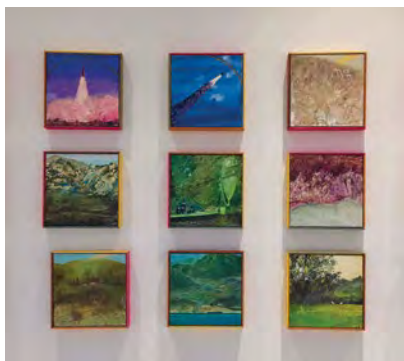

วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์ “คุณค่าอยู่ที่มุมมอง”

วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์ เป็นที่รู้จักในฐานะศิลปินเซรามิก ทายาทรุ่นที่ 3 ของ แก้ว ฮง ไถ่ โรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผาแห่งจังหวัดราชบุรี ผู้ที่เชื่อว่าเซรามิกไม่จำเป็นต้องมีหน้าที่การใช้งานอย่างที่เคย แต่สามารถสร้างสรรค์ได้ในรูปแบบใหม่ๆ ที่น่าสนใจได้อีกมากมาย ผลงาน “DRAGONER PANZER (รถถังตราภูม)” สะท้อนถึงสัญลักษณ์ของการแลกเปลี่ยนมูลค่า ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวของจักรพรรดิเฟรดเดอริก ออทส์ตส์ที่ 1 แห่งแซกโซนี ผู้หลงใหลในเครื่องลายครามจีน และเลือกที่จะสถาปนาความรุ่งโรจน์ของตนเองด้วยการสะสมแจกันลายครามจีน โดยจักรพรรดิเฟรดเดอริกได้แลกเปลี่ยนทหารม้า 600 นาย หรือที่รู้จักกันในนาม “ตราภูม” กับแจกันเครื่องลายครามจีนสีน้ำเงินขาว จำนวน 151 ชิ้น ในการเจรจากับจักรพรรดิเฟรดเดอริก วิลเลียมที่ 1 แห่งปรัสเซีย ผู้ซึ่งมีความคิดว่าความรุ่งโรจน์ของอาณาจักร คือการให้ความสำคัญกับการขยายกองทัพเพื่อต่อสู้ในสงคราม ผลงานศิลปะชิ้นนี้จึงนับเป็นวิถีคิดที่สะท้อนว่า การให้คุณค่าหรือมูลค่าต่อสิ่งใด ย่อมขึ้นอยู่กับมุมมองและความสุขของปัจเจกบุคคล และผู้ที่จะตัดสินใจได้ดีที่สุดว่าจะเลือกเส้นทางไหน ก็คือตัวเราเอง

แอสเวน อี “เรื่องเล่าจากทิวทัศน์ และประวัติศาสตร์”

แอสเวน อี เป็นศิลปินร่วมสมัยชาวเกาหลีที่เกิดในทางของ เขตชวอน ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เจรจาสงบศึกชั่วคราวของพรมแดนเกาหลี ด้วยสื่อที่หลากหลายและอิทธิพลที่ได้รับมาตลอดการเติบโต ทำให้การสร้างผลงานของเธอมักตั้งคำถามถึงความจำกัด ขอบเขตของภูมิทัศน์ และบริบทของแต่ละพื้นที่อย่างเจาะจง จิตรกรรมสีน้ำมันและสื่อครีลิคบนผ้าใบ “On the Way Series” คือผลงานที่เธอได้สร้างสรรค์ผ่านจินตนาการทางภูมิทัศน์อันเป็นแนวทางที่ถนัด สะท้อนถึงความพัวพันระหว่างเรื่องราวของสงครามและความจริง ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากการรวบรวมภาพทิวทัศน์ต่างๆ ไป เข้ากับภาพของเมืองและภาพทางประวัติศาสตร์ เมื่อประกอบรวมกันแล้วจะทำความเข้าใจได้หลากหลายแง่มุม ขึ้นอยู่กับจินตนาการและประสบการณ์ของผู้ชม

โนมิน โบลด์ “ความสัมพันธ์ของความแตกต่าง”

โนมิน โบลด์ หนึ่งในศิลปินชั้นนำแนวหน้าของมองโกเลีย ผู้ได้รับการฝึกฝนในศาสตร์ของ ‘มองโกเลียชรัก’ หรือจิตรกรรมประเพณีมองโกเลีย ที่มักนำภาพมองโกเลียชรักมาทำให้มีความร่วมสมัย เพื่อวิพากษ์สังคมยุคโลกาภิวัตน์ ผลงาน “Multiverse” คือหนึ่งในผลงานจิตรกรรมสื่อครีลิคบนผ้าใบที่โนมิน โบลด์ ใช้เทคนิคมองโกเลียชรักมาดัดแปลง เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวพัฒนาการทางสังคมของมองโกเลียในยุคโลกาภิวัตน์ ที่เป็นเหตุทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวมองโกเลีย จนเกิดเป็นโลกใหม่ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของความเชื่อที่แตกต่างกันระหว่างระบบทุนนิยมแบบใหม่กับวิถีชีวิตที่พึ่งพาตนเองบนพื้นฐานความเชื่อเรื่องผีและวิญญาณแบบชาวมองโกเลีย นับเป็นการถ่ายทอดความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างทั้งในด้านของช่วงเวลาและการแปรเปลี่ยนของเทคโนโลยี

สำหรับคนรักงานศิลปะต้องไม่พลาดชมงานศิลปะหลากหลายรูปแบบและแนวคิด ในเทศกาลศิลปะกรรมร่วมสมัยนานาชาติ บางกอก อาร์ต เบียนนาเล่ 2020 ในครั้งนี้ การันตีว่ามีทั้งความสนุกสนานของคอนเซ็ปต์ Escape Routes และแนวทางการคัดเลือกผลงานที่น่ามาจัดแสดง ตั้งแต่วันนี้จนถึง 31 มกราคมนี้ หรือดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ www.bkkartbiennale.com ●

WHAT'S ON

Art and Digital Age

ศิลปะกับโลกดิจิทัล

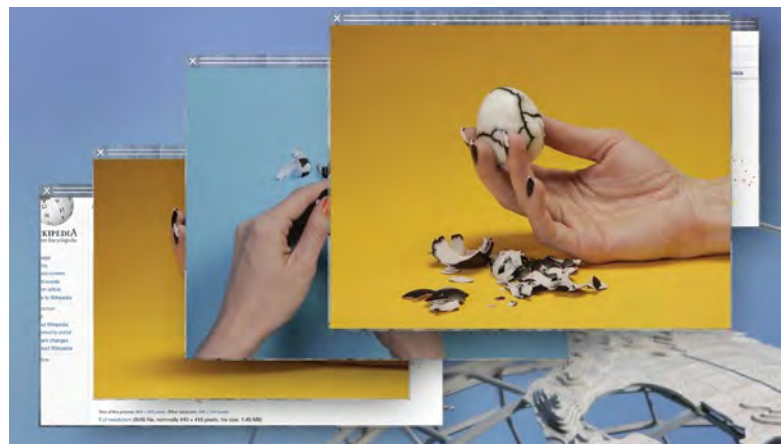
ในปี 2005 พิพิธภัณฑ์ดิจิทัลอาร์ตแห่งแรกของโลกได้เปิดทำการขึ้นในเมืองซูริก สวิตเซอร์แลนด์ และในปี 2011 กูเกิลก็ได้เปิดตัวพอร์มออนไลน์ Google Arts & Culture เพื่อให้คนจากทุกมุมโลกได้เข้าถึงผลงานในพิพิธภัณฑ์ผ่านรูปแบบวิดีโอแบบ 360 องศาที่น่าชมอย่างใกล้ชิด พร้อมคำบรรยายเสมือนอยู่ในพิพิธภัณฑ์จริง

เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยให้ศิลปะเข้าถึงผู้คนได้มากขึ้น และมีประสบการณ์กับงานศิลปะได้อย่างสะดวก ขณะที่ฝั่งศิลปินก็สามารถนำเสนอผลงานผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลต่างๆ ได้อย่างหลากหลายและเปิดกว้าง และยังเป็นการปรับตัวให้เข้ากับความเป็นมาเปลี่ยนแปลงของโลก และนี่คือตัวอย่างดิจิทัลอาร์ตที่น่าจับตา พร้อมให้คุณทำความเข้าใจคลื่นของศิลปะที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

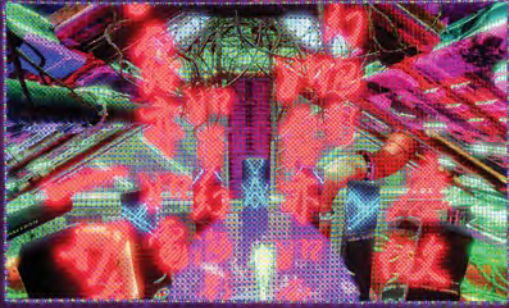
ประวัติศาสตร์ของจักรวาล

Grosse Fatigue

ผลงาน “Grosse Fatigue” เป็นผลงานดิจิทัลอาร์ตของ Camille Henrot ที่สร้างสรรค์ขึ้นในปี 2013 สะท้อนถึงความสนใจด้านจิตวิทยา วรรณกรรม และมานุษยวิทยาของศิลปิน ที่เชื่อว่าความอิสระในการสร้างผลงานเกิดจากการค้นหาข้อมูลต่างๆ ที่สงสัย Grosse Fatigue ที่หมายถึง ความเหนื่อยยากอันยิ่งใหญ่ จึงเกิดขึ้นจากการสะสมข้อมูล และความรู้จากประเด็นที่ศิลปินอยากรู้ และนำเสนอผ่านผลงานวิดีโอสื่อผสมความยาว 13 นาที ซึ่งถูกฉายผ่านคอมพิวเตอร์เดสก์ท็อป ที่

ถูกรันให้เปิดหน้าต่างที่มีทั้งข้อมูล รูปภาพ เว็บเพจ และวิดีโอที่เปิดวนลูปไม่สิ้นสุด ผลงานชิ้นนี้จึงประกอบไปด้วยการซ้อนทับกันของเรื่องราวในประวัติศาสตร์และความร่วมสมัย เต็มไปด้วยการสำรวจในเชิงบทกวี และอัดแน่นด้วยข้อมูลที่มากเกินไปของคนยุคดิจิทัล

แพนตาซีดิจิทัล

The Great Adventure of the Material World

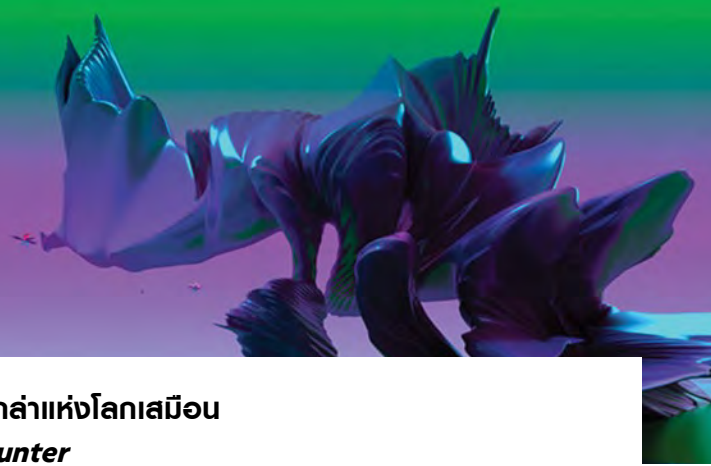
“The Great Adventure of the Material World” (2019) เป็นผลงานแพนตาซีดิจิทัลของ Lu Yang ศิลปินสื่อผสมที่มักสร้างโลกแพนตาซีซึ่งแฝงไปด้วยความน่ากลัว ผลงานนี้เต็มไปด้วยกลิ่นอายแบบไซเบอร์พังค์นิววอร์ ผสมผสานกับเทคโนโลยีที่น่าเหลือเชื่อ และความเชื่อทางศาสนาในเชิงประสาทวิทยาศาสตร์ โดยมีเทพเจ้าและปีศาจตามความเชื่อของชาวจีนทิเบต และไทยเป็นแรงบันดาลใจ โดย Lu Yang มีแนวคิดว่าการสร้างงานในโลกดิจิทัลจะมอบความรู้สึกพึงพอใจจากการออกจากความเป็นจริงชั่วขณะ เพื่ออยู่ในโลกแห่งเทคโนโลยีที่รวดเร็วและเปี่ยมด้วยจินตนาการ

เลวศิลป์พาดิจิทัล

teamLab Borderless

ผลงานของกลุ่มศิลปินสหสาขาวิชาอย่าง teamLab มักให้ความสนใจกับการมาถึงของสังคมยุคดิจิทัล และการทดลองสร้างสรรค์ความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในแง่การรับรู้ด้วยการใช้ซอฟต์แวร์และเทคโนโลยีการสร้างภาพแบบสามมิติ ในนิทรรศการ “teamLab Borderless” ที่จัดขึ้นที่อาคาร MORI Building DIGITAL ART MUSEUM บนเกาะโอโดบะ เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นของพวกเขา ก็นับเป็นนิทรรศการสำคัญที่สื่อให้เห็นว่า ศิลปะไม่เคยหยุดนิ่ง เพราะเป้าหมายในการสร้างสรรค์ผลงานของ teamLab คือการทำให้เส้นแบ่งระหว่างผู้ชมและงานศิลปะนั้นเลือนรางที่สุด ผ่านการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับชิ้นงาน และผู้ชมกับผู้ชมด้วยกัน นับเป็นการสร้างประสบการณ์ในการชมงานศิลปะรูปแบบใหม่ที่ไม่ว่าไปกี่ครั้งก็ใหม่เสมอ

นักล่าแห่งโลกเสมือน

Hunter

ผลงาน “Hunter” เป็นผลงานของ Stepan Ryabchenko ศิลปินนิวมมีเดียและสถาปนิกชาวยูเครน ที่เขาได้สร้างสรรค์ขึ้นเมื่อเดือนมีนาคม 2020 โดยได้แรงบันดาลใจมาจาก “Pink Fox” ผลงานของเขาในปี 2018 ซึ่งถูกนำมาต่อยอดและดัดแปลงใหม่ ทั้งในส่วนของการใช้สีและรูปทรง เพื่อสะท้อนถึงความสนใจในขอบเขตระหว่างความเป็นจริงและโลกเสมือน รวมถึงการนำเสนอศิลปะในรูปแบบใหม่ โดยใช้เครื่องมือดิจิทัล นอกจากนี้ Ryabchenko ยังได้นำผลงานนี้ไปจัดแสดงเป็นส่วนหนึ่งของนิทรรศการออนไลน์ Strange Time ในระหว่างการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยได้รับความร่วมมือในการจัดแสดงผลงานจากศิลปินดิจิทัลอาร์ตทั่วโลก

เส้นสายแห่งวัฒนธรรมไทย

Agaligo

ผลงานซีรีส์ที่ชื่อว่า “Agaligo” เป็นผลงานทัศนศิลป์แบบดิจิทัลอาร์ตโดยฝีมือของ เอกชัย มิลินทะภาส ศิลปินนักวาดไทย ที่เลือกบอกเล่าวัฒนธรรมไทยผ่านเส้นสายอันทรงพลัง และแพลเลทฟอร์มของโลกรวนัน โดยผลงานดังกล่าวสะท้อนถึงวิธีการทำงานของศิลปินที่ต้องการถ่ายทอดความงามของตัวละครจากรรณคดีไทยด้วยเครื่องมือดิจิทัล แต่ยังคงใช้เส้นสายและสีที่ดูคั่นเป็นเอกลักษณ์ และนอกจากความสามารถในการใช้เครื่องมือสมัยใหม่เพื่อบอกเล่าเรื่องราวมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมแล้ว เอกชัยยังเป็นหนึ่งในศิลปินยุคใหม่ที่ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกได้เป็นอย่างดี

เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปสู่ยุคดิจิทัล ศิลปินผู้สร้างผลงานศิลปะต่างก็ใช้ประโยชน์จากสื่อดิจิทัลอย่างหลากหลาย ทั้งในมิติของการต่อยอดความคิด ไปจนถึงการเผยแพร่ไอเดียผ่านการนำเสนอในรูปแบบที่เข้าถึงกลุ่มผู้ชมในวงกว้างและสร้างประสบการณ์ร่วมที่ตีมากยิ่งขึ้น ดิจิทัลอาร์ตจึงไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำคัญที่จะผลักดันให้วงการศิลปะเดินหน้าไปสู่อนาคต แต่ยังช่วยพาให้โลกทั้งใบได้รับรู้และเข้าถึงศิลปะอย่างสะดวก ช่วยเปิดโลกทัศน์ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ และสร้างความรื่นรมย์ผ่อนคลายที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ●

THE CALENDAR

Come Join the Joy of Art นิทรรศการห้ามพลาดปี 2021

10.10.2020 - 04.04.2021

HOUSE CALLS Pinaree Sanpitak
10.10.2020 04.04.2021

HOUSE CALLS

โดย พินรี สันพิทักษ์

ผลงานศิลปะจัดวางขนาดใหญ่ และ ประติมากรรมหลายร้อยชิ้นที่ไม่เคยถูกจัดแสดงที่ใดมาก่อน ซึ่งเป็นผลงานส่วนตัว ขยายจากการทำงานประติมากรรมขนาดเล็ก 8 ชิ้น ของ พินรี สันพิทักษ์ ที่จัดอยู่ในมุมโทโคโนมะ (Tokonoma) หรือมุมแสดงผลงานของศิลปินในวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยชิ้นงานแต่ละชิ้นทำจากกระดาษเส้นใยธรรมชาติที่ฉีกด้วยมือที่ละเอียด นำมาวางทับซ้อนกันเป็นชั้นบนภาชนะ แล้วจึงถูกจัดวางบนชั้นที่ถูกออกแบบมาเป็นพิเศษ ซึ่งสั้นไหวได้ตามความเคลื่อนไหวของผู้ชม ซึ่งเธอเคยสร้างขึ้นเพื่อนำไปแสดงในเทศกาลศิลปะเซโทอุชิเทรียนนาล์ (Setouchi Triennale) เมื่อปี 2562

จัดแสดงที่ มูลนิธิ 100 ต้นสน

วันที่ 10 ต.ค. 2563 - 4 เม.ย. 2564

วันพฤหัสบดี - ศุกร์ เวลา 10.00 - 18.00 น.

วันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา 11.00 - 19.00 น.

08.05.2021 - 16.05.2021

Bangkok Design Week 2021

ผลจากสถานการณ์ที่โลกต้องเผชิญร่วมกัน Bangkok Design Week 2021 จึงชวนมาร่วมกันมองหาทางออกและวิธีการรับมือด้วยการสร้างเครือข่ายระหว่างเมืองที่เข้มแข็ง เพื่อก้าวข้ามทุกความท้าทาย และสร้างโอกาสใหม่ในแนวคิด “Resurgence of Possibilities ก้าวต่อไปสู่ความเป็นไปได้ใหม่” พร้อมสร้างความเข้มแข็งเพื่อก้าวผ่านและเติบโตต่อไปในอนาคต พบหลากหลายกิจกรรมกว่า 400 โปรแกรม ที่นำเสนอผ่าน 5 กิจกรรมหลัก คือ Showcase & Exhibition, Talk & Workshop, Creative District, Event & Program และ Creative Market ตลาดนัดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการรุ่นใหม่

จัดแสดงที่ พื้นที่ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy District) ทั้งกรุงเทพฯ อาทิ เจริญกรุง-ทรงวาด สามย่าน อารีย์-ประดิพัทธ์ และทองหล่อ-เอกมัย
วันที่ 8-16 พ.ค. 2564

09.07.2021 - 18.07.2021

Isan Creative Festival 2021

เมื่ออีสานไม่ได้แห้งแล้งเช่นในอดีต แต่เปี่ยมไปด้วยสินทรัพย์ทางวัฒนธรรมที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วภูมิภาค มาร่วมค้นหาความสร้างสรรค์ใน “เทศกาลอีสานสร้างสรรค์ 2564” ที่มาพร้อมแนวคิด “Isan Crossing: อีสาน โคตรซิ่ง” ผ่านเนื้อหาและกิจกรรมหลากหลาย ตั้งแต่เวทีการแสดงผลงาน นิทรรศการ การบรรยาย เวิร์กช็อป และศิลปะการแสดงจากอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ

จัดแสดงที่ ย่านถนนศรีจันทร์ และย่านกั้งสดาล
จ. ขอนแก่น

วันที่ 9-18 ก.ค. 2564

03.04.2021 - 06.04.2021

Mango Art Festival

เทศกาลศิลปะครบเครื่องหนึ่งเดียวครั้งแรกในประเทศไทยที่ร่วมงานอาร์ตทุกรูปแบบ มาจัดแสดงร่วมกันอย่างลงตัว ทั้งศิลปะแบบ Fine Art, Design, Craft และ Performance รวมถึงงานออกแบบสินค้าต่างๆ ไว้ในที่เดียว

จัดแสดงที่ LHONG 1919

วันที่ 3-6 เม.ย. 2564

FRENCH TASTE

Bakery

*Love at first bite,
and unspeakably delicious till the last piece.*

TRUECOFFEE
APPLICATION
DOWNLOAD NOW

[truecoffeeth](#) [truecoffee_official](#) [@truecoffee](#) 1424

11th
UOB
Painting
of the Year

รวมพลังประจักษ์บาน

โดย ทองโมทย์ เทพราน

ศิลปินรางวัลชนะเลิศ การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 11 (ปี 2563)